

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XV.

НЕДЕЉА 5 ЈАНУАРА 1897.

БРОЈ 2

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

Цена:

За Србију на годину	6 динара
на пога године	3 "
За стране земље на годину	9 "

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ДИНАРСКИХ ОД ВРСТЕ

ПРЕПЛАТА ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАТАЈУ СЕ — НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

Превисоким Указом Његошевог Величанства Краља од 31. децембра 1896. год. постављен је за председника београдске општине г. Никола П. Пашић, бивши изванредни посланик и чуноћни Министар у Петровараду.

Ово се јавља грађанству ради знања.

Од суда општине београдске 4. јануара 1897. г. АБр. 47 у Београду.

ОБЈАВА

Одбор општине београдске, у седници својој од 28. децембра 1896. год. на предлог суда општинског решио је: да буџет општине београдске за 1896. год. вреди и за 1897. све донде, док одбор не реши и го-

сподин Министар финансија не одобри нов буџет за 1897.

Гастав новог буџета већ је предузет и у току месеца јануара биће поднесен одбору на решење.

Од суда општине београдске, 30. децембра 1896. год. АБр. 10984 у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
18. децембра 1896. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда г.г. Н. Трпезић и Јов. Антонијевић; од одборника били: г.г. Голуб С. Јанић, Ј. С. Јовановић, Ђорђе Ђимитријевић, Д. Стојковић, И. Којадић, Сава Петровић, Срђан Станковић, М. Штрбич, Никола Бошковић, В. Милошевић, Љ. Марковић, Н. Спасић, Д. Гавриловић, С. П. Поповић, Ј. Костандиновић, В. М. Ђорђевић, Др. В. М. Суботић, М. Михаиловић, Ј. Безуха.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 12. децембра 1896. год. и примљен је без измена.

II

Одборник г. Никола Бошковић примећује, да је дознао, да су Колберг и Вебер добили допуст од државних власти, да и после првог јануара 1897. год. бољу свиње у својој кланици на савској обали.

В дни краљевства ми всіами землами соптъчества ми, гріахъ ради моихъ, изидоне Боугаре, и поцлонишъ цркъвъ светаго апостола Петра въ Лиміо и възеше ризницю и своуди урковние и кріосоволь златопечатни что биаше запис (аль сот) цъ ми своєміо стриціо, великому кнезіо хльмъскоміо Мирославу а моєміо "діадоу... и т. д.⁽¹⁾

Из наведене листине види се даље: да су Бугари заиста ударили на Србију, прорвали у срце Србије, опленили цркву св. Петра на Лиму, коју је завида сазидао и однели из ње много драгоцености. Али пошто нам ни један споменик не казује да је Урош овом приликом учинио какве уступке Бугарима, као што то обично чине побеђени, изгледа нам да су Бугари, увукав се лакомислено у наше планине претрпели пораз и да је краљ Урош остао као победилац. И вероватно је да су овом приликом склопили уговор мира. Дубровчани пак, видећи да је њихов најјачи савезник потучен и да се је морао мирити, похитију и они, а према другој тачки уговора

Председник је изјавио,

да ће се известити да ли је доиста дат овај допуст Колбергу и Веберу и са којих разлога, па ће саопштити одбору.

III

По прочитању акта квarta теразијског АБр. 10670, одбор је изјавио,
да му је Јаков Витошевић бив. поптар непознат.

IV

По прочитању молбе Марије жене Стеве Костића чиновника АБр. 10849, одбор је изјавио мишљење,
да се молитељи може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

V

По прочитању извештаја управе трошаринске АБр. 19541 датог по молби еснафа рибарског АБр. 9594, да се ослободе плаћања трошарине на извезену рибу, одбор је решио,

одобрава се у свему поступак управе трошаринске односно наплаћивања трошарине на свежу рибу с препоруком, да и од сада као и до сада чини у границама закона и правила олакшице рибарима при извозу рибе ван трошаринског рејона.

између њих и бугарског цара Михаила II Асене: „ни Дубровчани ни Бугари не могу склопити мир са непријатељем, а да тај мир не важи за обадве стране“, да утврде мир са Урошем. С тога „пошљу у Србију најпре два калуђера: Андрију и Соломона да распитају каква је ћуд краљева (сигурно од краљице Јелене), а за тим пошљу посланике: Тодора, Бодца и Петра Богдана⁽¹⁾ који са Урошем закључе уговор мира:⁽²⁾ „да се становник докончају распре; да Дубровчани остану у свима оним правима која им је сам Урош био потврдио 1243. год.; да задрже све оне земље и винограде што су за очева му живота држали, а ако се што нађе посађено на његовом земљишту да се судом исправи; да плаћају царину; да Урошева војска не напада на Дубровчане, а они да са краљевим градовима живе по закону; да Дубровчанима суди српски суд, а Србима дубровачки; бегунци да се не издају; тр

(1) Растић, с. 90 — Растић вели, што је невероватно, да је Урош тражио мир, и да су Дубровчани видећи да се Бугари не крећу пристали.

(2) Mon. serb., s. 45.—47.

VI

По прочитању извештаја управе трошаринске АБр. 9866 датог по молби Аксентија Голубовића АБр. 9744 да се ослободи плаћања трошарине на месо и млеко дато болницама, одбор је решио,

да се молилац одбије од тражења.

VII

По прочитању молбе Илије А. Савића овд. пензионара и извештаја књиговодства АБр. 11043 одбор је после поименичног гласања, са 17 гласова против 3; (1 није гласао) решио,

да се Илији А. Савићу пензионару, као сиромаху поклони две стотине деведесет и четири динара и двадесет и две паре, што би имао Савић да плати општини на име интереса на дуг за калдрму, који је дуг он већ исплатио.

VIII

По прочитању молбе Стевана Јефтијадеса машинисте АБр. 10653, којом моли за продужење осуства још за три месеца, одбор је решио,

одобрава се молиоцу Стевану Јефтијадесу још три месеца осуства од дужности с тим, да му се за ово време не издаје плата.

IX

По прочитању протокола уже лицитације АБр. 10800, држане за давање под закуп права продаје цубока за 1897 год. на којој лицитацији није хтео да лицитира Сима К. Наумовић, одбор је решио,

да се право продаје цубока за 1897 годину уступи према прописаним погодбама Николи Михаиловићу овд. трг. за двадесет и три иљаде и пет стотина дин. годишње аренде. Да се управи трошаринској изда наредба, да такску трошаринску у 0.10 дин. од килограма најстрожије наплаћује на месо, што се буде изван региона у варош уносило, а суд општински да поради код државних власти, да одобре решење одборско од 24 окт. 1896 год. АБр. 9478, о измене члана XXX правила

за слободно клање стоке и продају меса у Београду и његовом атару.

X

По прочитању протокола лицитације АБр. 10283 држане за набавку сена и сламе на штету Луке Пурића овд. трг. одбор је решио,

да се набавка осамдесет и шест иљада пет стотина и педесет килограма сена по три динара и шесдесет паре од 100 кгр. и шеснаест иљада и десет килограма сламе по два динара и четрдесет и три паре од 100 килограма уступи према прописаним погодбама Гаври Пурићу овд. трг., с тим да разлику у цени за сено има сносити Лука Пурић, на чију се штету ова набавка и даје Гаври Пурићу.

XI

По прочитању протокола лицитације АБр. 10285, држане за набавку зоби и јечма за 1897 год. одбор је решио,

да се набавка потребне количине зоби и јечма за исхрану стоке у 1897 год. уступи према прописаним погодбама Луки Пурићу овд. трг. по девет динара и деведесет паре од сто килограма овса и јечма.

XII

По прочитању протокола лицитације АБр. 10777, држане за давање под закуп права наплате таксе фијакерске, одбор је решио,

да се право наплате таксе фијакерске у 1897 год уступи према прописаним погодбама Соломону С. Алвију за три иљаде и четири стотине динара годишње.

XIII

По прочитању молбе друштва за клање и прераду стоке АБр. 11044, одбор је решио,

одобрава се, да се даду друштву овом на послугу општинске цеви за бушење с тим, да друштво буде дужно исте цеви вратити у исправном стању.

шеве и наследио је и сам син његов Милутин.

Сви готово наши историци тврде да је Урош овом приликом, кад је закључио мир са Бугарима, па да би тај мир био трајнији, удао своју кћер за Михаила цара бугарског.⁽¹⁾ Ово је њихово тврђење само на основу Акрополитовог казивања а без икаквих других непосредних доказа. Но ништа још није расправљена ствар, као што ћемо најскоро видети, који је тај „Rosos Uros“ за кога грчки историк Акрополита вели да је „socer Michailis Bulgaris“, то ми сматрамо ову удају Урошеве кћери само као предпоставку, а шта више има могућности и мислити да те удаје није ни било. Главно је да је краљ Урош победив Бугаре не само отклонио опасност, с те стране већ је, присајединивши и Хум,⁽²⁾ који је за више година бивао час под угарском влашћу час независан, подигао углед своје краљевине код суседних држава тако, да се он доцније у многим њиховим стварима јавља као посредник.

⁽¹⁾ У данашњој колашинској области, један час и по од Таре. Ту су ковані најстарији српски сребрни новци. Види Глас. XXX стр. 4—15.

⁽²⁾ Mon. serb. s. 52, 53; Гласник XXX s. 4.

XIV

По прочитању извештаја општинског право-заступника АБр. 11059, по ствари тражења А. Антоновића, да се одреди вештачка комисија ради оцене његовог имања, оштећеног услед нивелације, одбор је решио,

да се по овоме предмету од стране општине не бирају вештачи, пошто не постоји никакав спор између општине и А. Антоновића за накнаду штете због нивелације.

XV

Председник износи одбору на решење предмет о земљишту регулационог фонда између имања Н. Р. Поповића и Марка Велизарића.

По прочитању њиховог протоколарног саслушања АБр. 11069, одбор је одлучио,

да један одборник и један општински инжињер, које ће председник општине одредити и деловоћ одбора изабру на лице места, испитају ствар и поднесу одбору своје мишљење, како да се овај спор расправи и коме да се земљиште уступи.

XVI

Председник износи одбору на решење молбу Јов. Драгашевића пензионара да му општина откупи његово ихање у Кнез Милошевој улици, за које је тражио оштету због нивелације.

По прочитању те молбе АБр. 10113, одбор је одлучио,

да се овај предмет одложи, док не поднесе извештај одборској повериштво о тражењу Јов. Драгашевића за накнаду штете за исто имање.

XVII

Председник подноси одбору извештај књиговодства о рачунима општинским за прошлих 9 месеци 1896. год. (АБр. 9996).

Одбор је решио,

да рачуне општинске за прошлих 9 месеци 1896. год. прегледају г. г. М. Штрбич, Давид Були и Голуб С. Јанић одборници и поднесу одбору извештај.

Само је ово дело његово довољно, па да с правом добије назив „Велики“.

Пре но што пођемо даље, ваља нам се зауставити и ради бољег разумевања проговорити о једној ствари која још ни до дана није потпуно расправљена. У толико је потребније о тој ствари проговорити, што се она тиче личности, која је предмет ове наше расправе.

Грчки историк Акрополита сувременик краља Уропа говорећи о једном догађају између Бугара и Нићејаца, казује да је посредник између њих био неки Pwsos-Ovgos⁽¹⁾. Даље вели да је овај исти после смрти бугарског цара Михаила II Асена ишао са војском на Трново да избави своју кћер, која је била удата за Михаила. Тај Акрополитов „Rosos Uros“ је спорно питање које још ни до данас није расправљено. Старији историци веле⁽²⁾ да је то мачвански бан Растијев и да је он био зет Михаила бугарског; млађи пак, да је то наш краљ Урош.⁽²⁾ Али Акрополита сем

⁽¹⁾ Гетхарди, Еагел, Лолаузов, Aufresne и т. д.

⁽²⁾ И. Срећковић доказују да реч „Uros“ значи „господар Урош“ тим је самим доказа да то није Урош, јер „Uros“ значи „господар Рес“ а то је мачвански бан Растијев пореклом Рес. — Пакимер назива Урош: Stephanus Uresis — не спомиње га пре 1273 год.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
28 децембра 1896 год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовао члан суда г. Јов. Антонијевић, од одборника били: г. г. Д. Кирковић, Милутин Ј. Марковић, Тодор Ј. Мијаиловић, Соломон Ј. Азијед, Ђорђе Одавић, Коста Петровић, Којадин С. Карадић, Бранimir Ј. Рајић, Влад. Чортановић, Стеван Мильковић, Ђ. Димитријевић, Евгеније М. Чоловић, Гаврило Бркић, Коста Чупић, Младен П. Тодоровић, Р. Драговић, М. Савчић, Голуб С. Јанић, Дамјан Стојковић, Ђуб. Марковић, Давид Булић, Сава М. Цеванић, И. Козлић, Влад. М. Ђорђевић.

I

Председник извештава одбор, да је избор 19 одборника и 10 одборских заменика, извршен на дан 19. децембра 1896. године, пуноважан и да су изабрати позвати да у данашњој седници одборској положе заклетву, сем оних одборника, којима је по члану 53. зак. о општ. потребно претходно одобрење да се могу ове дужности примити, и кад то одобрење буде дошло, они ће се накнадно позвати да заклетву положе заједно са оним одборницима и заменицима који су спречени да то данас учине.

Одбор је примио и знању ово саопштење и полагање заклетве од дошавших одборника и заменика.

II

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 18. децембра и примљен је без измена.

III

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака АБр. 10711, 10823, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Стеван Коштан шпедитер добrog владања и доброг имовног стања; да је Павле Г. Божић трговац доброг владања и средњег имовног стања.

IV

По прочитању молбе Ђуре Веселиновића овд. АБр. 10958, одбор је изјавио мишљење, да се молиоцу може дати тражено уверење о његовом породичном односу.

V

Председник извештава одбор, да треба одредити нове одборнике за потписнике меница за

овога. „Rosos-a Uros-a“ спомиње на једном месту и „rex Serviae“ не именујући, па нам се и нехотице намеће питање: да ли је могуће да он као сувременик а сем тога и као једна важна чињеница у грчким стварима, може учинити тако велику погрешку те да смеша ове две личности? Зар су њему тако били непознати да их није могао разликовати. Нема сумње да Акрополита није довољно познавао ове две личности, али је питање који је од те двојице кога он назива тим именом. Са тога нам не остаје ништа друго но да према ономе што је Акрополита рекао да је тај „Rosos Uros:“ Michailis Bulgaris socer et Belae Ungariae gener“, нагађамо о тој личности.

Да је мачвански бан Растилав зет Беле IV тврде многи страни историци. Један шта више и толико зна, да је Бела, кад је 1247. год. створио Банат, који од града Махова прозва Мачва „поставио за првог бана у тој области Растилава зета свог, који је дотле био у Славонији.“⁽¹⁾ Да је пак наш краљ Урош био зет Белин,

привремену општинску позајмицу код овд. новчаних завода, пошто су прећашњи потписници престали бити одборници.

Одбор је решио,

да општинске менице за привремену позајмицу општинску код овд. новчаних завода потписују према досадашњем начину одборници г. г. Никола Спасић, Димитрије Кирковић, Милутин Ј. Марковић, Михаило Павловић, Голуб С. Јанић и Тодор Ј. Мијаиловић.

VI

Пошто буџет за 1897. годину још није готов, то је одбор општински на предлог суда општинског решио,

да буџет за 1896. годину вреди у свему и за 1897. годину док нов буџет за 1897. годину не буде од одбора решен и од г. Министра финансија одобрен.

Умолити г. Мин. финансија, да ово решење изволи одобрити.

VII

На предлог одборника г. Вл. Чортановића, да се раније одређена комисија за састав буџета попуни, одбор је решио,

да чланови поверишишта за састав буџета за 1897. годину поред одборника одређених решењем одборским од 7. дец. 1896. г. АБр. 10505, буду још и г. г. Милутин Ј. Марковић и Владислав Чортановић одборници, с тим, да тројица могу пуноважно радити.

Да се пројекат буџета штампа и разда одборницима на проучавање пре но што се изнесе одбору на решење.

VII

Председник износи и по трећи пут одбору на решење акт VII пук. команде АБр. 10424, о саставу комисије за разрез коморе.

По прочитању тога акта одбор је решио,

да разрез коморе на грађане београдске према добивеним подацима од војних власти и закону о устројству војске изврше ови повериеници:

наши историчари изводе то само на основу Акрополитовог казивања, иначе без икаквих других посредних доказа, што није тако сигурно. Истина, може се претпоставити да је и Урош, као што је Бела имао више кћери, био зет његов; али кад би ово било не би он могао, чини нам се, доцније женити свог сина Драгутина Ђерком Стевана V сина Белиног.

Према овом првом отпада и оно, да је он тај Михаил II Асену, јер се вели, да је он удао за њега своју кћер од прве жене.

Не можемо тврдити поуздано, али мислим да је вероватна могућност, да ће онај Акрополитов „Rosos Uros“, пре бити мачвански бан Растилав но наш краљ Урош I. Но ми ћемо ипак проговорити и о том посредству Урошевом, само ћемо, пошто је ствар још не решена, место његовог имена, ставити име како Акрополита назива тог посредника. А та је ствар текла овако.

Године 1244. умре у Солуну деспот Јован кога наследи брат му Димитрије. Због његових рђавих дела побуни се Солун те се Јован Батац, цар никејски, да

За кварт варошки: г. г. Тодор Ј. Мијаиловић и Давид Були одборници и Милан А. Павловић, Коста Др. Ризнић и Настас Костић трговци;

За кварт теразијски: г. г. Милутин Ј. Марковић и Голуб С. Јапић одборници; Димитрије Наумовић казаџија, Милан М. Банковић трговац и Светозар Баторић кафација.

За кварт врачарски: г. г. Љуба Марковић и Ђура Милијашевић одборници; и Јован Ђуровић и Благоје Јовановић кафације и Ђорђе Петровић трговац.

За кварт палилулски: г. г. Коста Чупић и Благоје Милошевић одборници и Михаило Ђорђевић, Васа Дучић бакали и Младен Николић пензионар;

За кварт дрљолски: г. г. Ђорђе Димитријевић апотекар и Владислав М. Ђорђевић одборници; Јанаћ Констандиновић, Никола Кики и Соломон М. Де Мајо трговци.

За кварт савамалски: г. г. Димитрије Кирковић и Дамјан Стојковић одборници, и Мика Павловић, Глиша Јосиповић и Светозар Карапешић трговци.

IX

По прочитању акта г. Министра грађевина АБр. 10962 одбор је решио,

да чланови комисије за састав грађевинског правила буду одборници г. г. Љуба Марковић, Ђура Живковић, Милан Капетановић, Милош Савчић и Бранимир Ј. Рајић.

Да проуче питања постављена у овоме акту и да поднесу одбору извештај са мишљењем, одборници: г. г. Дамјан Стојковић, Раденко Драговић, Владислав Чортановић, Стева Мильковић, Н. Спасић, М. Павловић, Дим. Ђорђевић, Ђока Димитријевић апотекар, Коста Чупић, Евгеније Чоловић, Ђорђе Одавић и Гаврило Бркић.

би ове умирио крене преко Хелеспонта и Кисоса(¹) на Солун. Дошао до Марице буде му јављено да је отрован бугарски цар Коломан (1246) и на престо дошао малолетни Михаило II Асен, с тога он сврати у Филипи (дан. Филипопољ) где је држао ратни савет. Један део великанша био је за напад на Бугарску, да се од ње поврате царству давно одузете провинције; други пак да се иде на Солун и најпре уништи деспотат(¹) Ватац усвоји ово последње. Пође на Серез и примора управника вароши Драгону на предају; за тим заузме Меленик (под Перин планином) и родопску област са Ценином и Стенимахионим.

(Наставиће се)

⁽¹⁾ Fesler, s. 565—566.

⁽¹⁾ Hopf s. 260.

X

По прочитану извештаја општ. правозаступника АБр. 10963, о равнању са Браћом Д. Јездинима, одбор је решио,

да овај предлог општ. правозаступника проуче и поднесу одбору извештај са мњењем одборници г.г. Милутин Ј. Марковић, Бранимир Рајић и Соломон Ј. Азијел.

XI

Председник износи одбору на решење записник одборског повереништва о постигнуту погодби са Николом Бошковићем односно експопријације његовог имања према железничкој станици.

По прочитану тога записника АБр. 10964, одбор је после поименичног гласања са 20 гласова против 6 (2 нису гласали) одлучио,

да одборници г.г. Стеван Миљковић и Голуб С. Јанић на лицу места виде ово имање и поднесу одбору своје мњење, да ли је постигнута погодба скупа и да ли би требало, да је општина прими.

XII

На предлог одборника г. Р. Драговића одбор је решио,

да одборници г.г. Ђорђе Р. Одавић, Влад. Чортановић и Соломон Ј. Азијел прегледају књиге трошаринске и поднесу одбору извештај о трошаринским приходима и расходима за све време од кад је трошарина уведена.

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У седмици од 26. децембра 1896. г. до 1. јануара 1897. год.

допутовало 445 путника — одпутовало 359 путника.

Постојбина приспелих путника:

ПОСЛА		Из Србије	Аустро-Угарске	Венеција и Херцегов.	Црне Горе	Грчке	Турске	Бугарске	Румуније	Русије	Германије	Француске	Италије	Велике Британије	Осталих Европских	Ван Европе
МУШКИХ	ЖЕНСКИХ															
429	16	372	34	3	3	—	10	3	3	—	13	—	2	2	—	—
Занимање путника:																
Тежаки економи	Занатлије	Трговци	Чиновници и интелектуалци	Војска	Ученици	Индустријадци	Гостионичари	Шинкулантни и пивари	Радници	Надничари	Слагте и количети	Пролетаријат	У јавним локалима	У приватним стајама новима	Допутованци	Разлика:
14	27	238	98	13	16	5	5	6	18	—	5	—	407	38	+ 86	—

2. јануара 1897. год.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

- Од себе и кухиње или мањег дућана са собом 0·25 д.
- Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом 0·70 д.
- Од четири или више соба са кухињом, од кафана са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1·50 д.

За квартове: Дорђелски и наилулуски:

- Од себе и кухиње, или мањег дућана са собом 0·20 д.

XIII

Одбор је одлучио,

да се предмет о експопријацији имања Вл. Тајсића одложи до прве седнице за овом.

Удружење службеника београдске општине за штедњу.

На основу својих правила управни одбор одлучио је да се 12. јануара 1897. год. сазове:

редовни збор удеоничара

са овим дневним редом:

- Извештај управног одбора о целокупном раду друштвеном;
- Извештај контролног одбора;
- Биланс о стању друштвеном;
- Предлози удеоничара ако их буде (чл. 24 под д.)
- Избор управног и контролног одбора.

Моле се удеоничари овога удружења да 12. јануара у 9 часова пре подне дођу у дворану општинску, где ће се збор држати.

2. јануара 1897. год.

Београд.

Деловоља, Председник,
Љуб. П. Ристић. Ђ. Ж. Нешић.
Благажник, Милија Јовановић.

Примедба, у седници од 30. т. м. управни одбор поништио је следеће удеоничке књижице бр. 70, 80, 87, 98, 103, 128 и 178 на основу чл. 9. тачке III друштвених правила.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА ОПШТИНСКОМ КАНТАРУ
Од 1 до 4 јануара 1897. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА	
		највећа дин. пр.	најмања дин. пр.
25597	Арналика	—	—
521	Брашна пшенична	—	—
7444	Брашна кукурузна	—	—
5542	Вина црна (од лит.)	40	35
176	Волова	—	—
15349	Говеђине	—	—
180	Грожђа	—	—
214	Дуња	25	20
4665	Дабука	7 50	7 20
169	Дечма	—	—
400	Кајмака	—	—
34414	Кожа јагњећих	—	—
175	Коре брезове	—	—
310	Крава	—	—
25365	Креча	—	—
23449	Кромпира	—	—
41180	Крупника	17	13
28	Крушка	—	—
6290	Кудеље	—	—
80	Кукуруза нови	5 60	5 50
2830	Лоја нетопљеног	—	—
4322	Лука аршиаме	—	—
850	Лука бела	—	—
3650	Лука црна	6	5
428	Масти	120	110
	Меда	—	—
	Овеа	9 50	9 20
	Ораја	28	26
	Пасуља	22	20
	Пекмеза	—	—
	Пшенице	14 50	14
	Ражи	—	—
	Ракије ком. (од лит.)	—	—
	Ракије шљ. луте	—	—
	Ракије шљ. меке	45	30
	Свиња дебелих	70	60
	Свиња средњих	—	—
	Свињетине	—	—
	Сена	4	3 50
	Сира	80	60
	Сламе	3	2
	Сланине ужичке	—	—
	Угљена дрвеног	7	6
	Шљива сувих	40	39
	Јаја	—	—
	Земље за судове	—	—
	Алове паприке	—	—

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробарина:

- Гроб за децу 7 — д.
- Гроб за одрасле 12 — д.
- Мала гробница 555·52 д.
- Велика гробница III реда 998·93 д.
- Велика гробница II реда 1099·93 д.
- Велика гробница I реда 1684·57 д.

II. Димничарство:

- За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0·20 д.
- За незидан шпархерд 0·20 д.
- За узидан 0·40 д.

- За велики узидан шпархерд у гостионици 0·50 д.
- За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.

- За чишћење простог димњака 0·10 д.
- За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима 0·10 д.

- За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи 0·20 д.

- За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0·75 д.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- Проста кола са 2 коња 10 — д.
- Кола са анђелима са 2 коња 18 — д.
- Стаклена кола са 2 коња 24 — д.
- Стаклена кола са 4 коња 60 — д.